

Her kor snøen lave ner, kvile mennesket i fred
Ein stille søvn som vare for all evighet
Her kor snøen lande mjukt, dysses barnergråt og frykt
La tankar synka ner i jupet uten slutt

Dynk mi tro i syndeflod, fornekt mi sjel... i et oppdikta spel.

..

Love gull å grønne skogar, hellig liv t evig tid, døyv di frykt
for støv ska du bli

Sjelelaus e eg så vie mitt liv t synder å tvil
Sjelelaus e eg så kjenne eg leve, uten å angra, uten å dvela
Sjelelaus e eg så e fri fra lenkår så smis
Sjelelaus står eg imot dei så dele ut frelsa og bot

Der kor tankar blir t liv, dør all meining så di gir
Kor all verdi blir målt i alt det me kan gi
Hvis dei ser tebakke på årås løp vil dei forstå
At nøklen dei har blødd og streva for e vår

Dynk mi tro i syndeflod, fornekt mi sjel... i et oppdikta spel.

..

Love gull å grønne skogar, hellig liv t evig tid, døyv di frykt
for støv ska du bli

Sjelelaus e eg så vie mitt liv t synder å tvil
Sjelelaus e eg så kjenne eg leve, uten å angra, uten å dvela
Sjelelaus e eg så e fri fra lenkår så smis
Sjelelaus står eg imot dei så dele ut frelsa og bot

Nå kan du sjå ka du har kasta vekk livet på, ein himmel og et h
elvete
Som ingen noggen gång vil nå